

Killon metsäalueen
kasvillisuus ja käävät sekä
suojelukriteerien täyttymisen arviointi

Luontopeili 2013

Sisällysluettelo

1. JOHDANTO.....	3
2. TYÖN TOTEUTUS	3
3. KASVILLISUUS.....	4
3.1. Kangasmetsät.....	4
3.2. Lehdot.....	4
3.2.1. Käenkaali-oravanmarja -tyypin lehdot	4
3.2.2. Sinivuokko-käenkaali -tyypin lehdot	5
3.2.3. Saniaislehto	5
3.2.4. Puolukka-lillukka-tyypin lehto	6
3.3. Lehtokorvet	6
3.3.1. Varsinainen lehtokorpi	6
3.3.2. Luoteisosan saniaislehtokorpi	6
3.3.3. Koillisosan saniaislehtokorpi.....	7
3.3.4. Keskiosan saniaislehtokorpi	7
3.3.5. Eteläosan saniaislehtokorpi	7
3.4. Korvet.....	7
3.4.1. Luhtainen ruoho- ja heinäkorpi.....	7
3.5. Luhdat.....	8
3.5.1. Pensasluhta.....	8
3.5.2. Kausikostea luhta	8
4. KÄÄPÄLAJISTO.....	8
5. MUUT LUONTOARVOT	9
5.1. Linnusto.....	9
5.2. Liito-orava.....	9
5.3. Lepakot	9
6. SUOJELUKRITEERIEIEN TÄYTTYMISEN ARVIOINTI.....	10
6.1. METSO -ohjelman mukainen suojelualue.....	10
6.2. Luonnonsuojelulain mukainen luonnonsuojelualue	11
7. LÄHTEET.....	12
LIITTEET	13

1. JOHDANTO

Pirkkalan kunnan ympäristötoimi tilasi Luontopeililtä toukokuussa 2013 Killon vanhan metsän kasvillisuus- ja kääpäselvityksen sekä suojelukriteerien täyttymisen arvioinnin. Selvitysalueen pinta-ala on noin 12 ha. Selvitysalue on Pirkkalan kunnan omistuksessa ja sijaitsee Pirkkalan Killon asuinalueen länsipuolella kiinteistöllä Perttula (604-402-1-587). Selvitysalue rajautuu idässä ja etelässä kävelytiehen, lännessä sähkölinjaan ja pohjoisessa peltoalueisiin (kuva 1).

Kuva 1. Selvitysalue vihreällä värillä rajattuna.

2. TYÖN TOTEUTUS

Alueen kasvillisuuskartoituksen ja suojelukriteerien täyttymisen arvioinnin toteutti biologi Marja-Liisa Pitkänen Luontopeilistä ja kääpäkartoituksen luontokartoittaja Vesa Salonen Luontopeilistä. Pirkkalan kunnalta saatiin työn toteutusta varten alueelta aiemmin tehdyt raportit linnusto-, liito-orava- ja lepakkokartoituksista.

Selvitysalueen kasvillisuus kartoitettiin touko-elokuussa 2013 kolmella maastokäynnillä. Alueelta laadittiin kasvillisuuden yleiskuvaus, putkilokasvilajilista sekä kasvillisuustyyppikartta. Selvitysalueen käävät kartoitettiin syyskuussa 2013 yhdellä maastokäynnillä.

3. KASVILLISUUS

Selvitysalueelta kartoitettiin putkilokasvit ja kasvillisuustyypit touko-elokuussa 2013. Selvitysalueen kasvillisuustyypit on esitetty liitteessä 1 ja alueella havaitut putkilokasvit liitteessä 2.

Selvitysalueella esiintyy edustavaa vanhaa metsää, lehtoja, korpia ja luhtia. Pääosa alueesta on kuusimetsää. Lehtipuumetsiä esiintyy erityisesti alueen pohjoisosissa ja mäntymetsää paikoin alueen itäreunalla. Asutuksen läheisyys näkyy alueella risteilevinä polkuina sekä alueen itäreunalla puutarhalajien levittäytymisenä alueelle tuotujen puutarhajätteiden mukana.

3.1. Kangasmetsät

Kangasmetsiä tavataan pääasiassa selvitysalueen eteläosassa sekä länsireunalla. Kangasmetsien kasvillisuus vaihtelee melko pienipiirteisesti tuoreesta mustikkatyypistä (MT) lehtomaiseen käenkaali-mustikka-tyypin kankaaseen (OMT) eikä näitä kangasmetsätyyppejä ole siksi eroteltu kasvillisuuskartassa toisistaan. Laajimmin tuoretta MT -kangasta esiintyy alueen lounaisosassa.

Kangasmetsien puusto on pääasiassa kuusivaltaista. Itäosan korkeammilla mäki-alueilla esiintyy mäntyä. Havupuiden joukossa esiintyy paikoin mm. rauduskoivua ja haapaa. Puustossa on runsaasti vanhoja puuyksilöitä ja myös maapuita, kääpypuita ja pystyyn kuivuneita kuusia tavataan.

Pensaskerros on monin paikoin harva tiheän puuston vuoksi. Siinä tavataan mm. pihlajan ja kuusen taimia ja paikoin tammen ja vaahteran taimia sekä katajaa, vadelmaa, punaherukkaa ja taikinamarjaa.

Aluskasvillisuuden valtalaji on mustikka. Muita lajeja ovat mm. metsälauha, kultapiisku, salokeltano, oravanmarja, käenkaali, metsäorvokki, metsätähti, nurmitädyke, yövilkka, vanamo, metsämaitikka, lillukka, ahomansikka, sormisara, kevätpiippo, metsäalvejuuri, kivikkoalvejuuri, metsäimarre, sananjalka, kallioimarre, korpi-imarre, metsäkorte, sananjalka, puolukka, riidenlieko ja kanerva. Alueen itäreunalla esiintyy puutarhakarkulaisia kuten suomentatarta, raparperia, piparminttua ja jättipalsamia.

3.2. Lehdot

3.2.1. Käenkaali-oravanmarja -tyypin lehdot

Yleisin selvitysalueen lehtotyypeistä on tuore ja melko vähäravinteinen käenkaali-oravanmarja -tyypin lehto (OMaT). OMaT -lehtoa tavataan laajalti alueen pohjoisosassa sekä pienempinä kasvillisuuslaikkuina alueen eteläosassa.

OMaT -lehdon puusto on kuusivaltaista lukuun ottamatta alueen pohjois- ja koillisosia, joissa esiintyy nuorta haapavaltaista puustoa. Puustossa esiintyy myös rauduskoivua, mäntyä, tuomea, raitaa, harmaaleppää ja pihlajaa. Selvitysalueen keski- ja luoteisosassa lehdossa on runsaasti maapuita.

Pensaskerroksessa esiintyy paikoitellen puun taimia sekä taikinamarjaa, punaherukkaa, mustaherukkaa ja vadelmaa. Pohjoisosan OMaT -lehdossa kasvaa yli kymmenen pähkinäpensasta.

OMaT -lehdon aluskasvillisuudessa runsaimpia lajeja ovat käenkaali ja oravanmarja. Muita lajeja ovat valkovuokko, sinivuokko, metsäorvokki, kielo, lillukka, kevätpiippo, sormisara, mustikka, kultapiisku, metsätähti, metsäalvejuuri, kivikkoalvejuuri, metsäimarre, sananjalka, ahomansikka, mustikka, vanamo, nuokkuhelmikkä, koiranputki, aitovirna, ahomatara, metsäkurjenpolvi, metsämaitikka, kevätlinnunherne, kurjenkello, niittyleinikki ja metsälauha. Paikoin esiintyviä lajeja ovat hirssisara, nokkonen, ruusuruoho, tesma, huopaohdake, karhunputki, salokeltano, vuohenputki, aho-orvokki, korpiimarre, kevätleinikki, rönsyleinikki, maitohorsma, voikukka, leskenlehti, ojakellukka, mesiangervo, keräpääpoimulehti, kallioimarre, hiirenporras, metsäkorte, lehtonurmikka ja lehtotähtimö.

3.2.2. Sinivuokko-käenkaali -tyypin lehdot

Selvitysalueen pohjoisosassa on paikoin pienialaisia tuoreita OMaT-lehtoja runsasravinteisempia sinivuokko-käenkaali -tyypin lehtolaikkuja (HeOT).

HeOT -lehdon puusto on monin paikoin kuusivaltaista, mutta mm. pohjoisosassa esiintyy runsaasti haapaa. Pensaskerroksessa tavataan taikinamarjaa, vadelmaa ja mm. vaahteran taimia.

HeOT -lehdon aluskasvillisuudelle tyypillisiä vaateliaita lajeja ovat mustakannanmarja, lehto-orvokki, lehtotähtimö ja tesma. Muita tavattavia lajeja ovat mm. käenkaali, oravanmarja, valkovuokko, koiranputki, metsäorvokki, kultapiisku, ahomansikka, metsätähti, kevätpiippo, sormisara, kivikkoalvejuuri ja lehtonurmikka.

3.2.3. Saniaislehto

Peltoalueiden eteläpuolella on kostea hiirenporras-käenkaali-tyypin lehto (AthOT), jossa esiintyy paikoin noro. Lehdon reunoilla kasvaa kuusta ja lehdossa on melko runsaasti kuusta maapuuna. Myös kääpäpuita ja keloja esiintyy. Pensaskerroksessa on mm. vadelmaa ja tuomen ja tammen taimia.

Lehdon aluskasvillisuutta hallitsee hiirenporras. Muita lajeja ovat rentukka, vata, metsäkorte, korpiimarre, mesiangervo, rantalemmikki, suokeltto, rönsyleinikki, lehtotähtimö, kevätlinnunsilmä, suo-orvokki, ojakellukka, purolitukka, rantamatara, leskenlehti, maitohorsma, käenkaali, valkovuokko, vuohenputki,

niittyleinikki, kurjenkello, lehtotähtimö, luhtalitukka, metsäkorte, metsäalvejuuri, metsäimarre ja korpi-imarre.

3.2.4. Puolukka-lillukka-tyyppin lehto

Selvitysalueen lounaisreunalla esiintyy kuivaa vähäravinteista puolukka-lillukka-tyyppin lehtoa (VRT). Puustossa esiintyy nuorta haapaa, mäntyä ja kuusta. Lehdon pensaskerroksessa tavataan taikinamarjaa ja katajaa sekä haavan, vaahteran ja tammen taimia. Lehdossa on myös paljasta kalliota.

VRT -lehdon aluskasvillisuutta hallitsevat mustikka ja lillukka. Muita lajeja ovat kevätlinnunherne, metsäkurjenpolvi, sananjalka, ahomatara, kevätpiippo, valkovuokko, ahomansikka, kielo, metsäorvokki, aitovirna, hiirenvirna, niitty-maarianheinä, sinivuokko, nuokkuhelmikkä, metsätähti, metsälauha, kultapiisku, sormisara, pikkutalvikki, puolukka, nurmitädyke, kalvassara, kangasmaitikka, lampaannata, nuokkotalvikki, metsäkastikka, oravanmarja, särmäkuisma ja kurjenkello.

3.3. Lehtokorvet

Selvitysalueella tavataan reheviä lehtokorvia maaston painannekohdissa. Pääosa alueen lehtokorvista on hiirenporrasvaltaisia saniaislehtokorvia, joissa esiintyy paikoin lähteisyyttä ja noroja. Alueen pohjoisosassa on myös kapea kaistale varsinaista lehtokorpea.

3.3.1. Varsinainen lehtokorpi

Alueen pohjoisosassa on kapea, keskimäärin vain noin metrin levyinen laikku varsinaista lehtokorpea. Lehtokorven reunoilla kasvaa pääasiassa kuusta. Aluskasvillisuus on melko harvaa ja siinä tavattavia lajeja ovat suokeltto, käenkaali, korpi-imarre, valkovuokko, metsäkorte, metsäalvejuuri, vata ja kurjenkello.

3.3.2. Luoteisosan saniaislehtokorpi

Alueen luoteisosassa on pieni lehtokorpilaikku, jonka puustoa hallitsee kuusi. Pensaskerroksessa on runsaasti pihlajan taimia sekä mm. tuomen taimia, punaherukkaa ja pähkinäpensas.

Aluskasvillisuuden lajeja ovat hiirenporras, metsäalvejuuri, korpi-imarre, suokeltto, käenkaali, salokeltano, valkovuokko, koiranputki, leskenlehti, ojakellukka, metsäkurjenpolvi, metsäkorte, peltokorte, mesiangervo, lillukka, rönsyleinikki, ahomansikka ja nurmilauha.

3.3.3. Koillisosan saniaislehtokorpi

Alueen koillisosassa on rehevä saniaislehtokorpi, jonka puustossa esiintyy pääasiassa kuusta ja koivua. Maapuita on melko runsaasti ja myös pystyyn kuivuneita puita ja kääpäpuita tavataan. Pensaskerroksessa on mm. tuomen ja harmaalepän taimia sekä vadelmaa, mustaherukkaa ja taikinamarjaa.

Aluskasvillisuuden valtalaji on hiirenporras. Muita lajeja ovat vata, metsäalvejuuri, mesiangervo, rönsyleinikki, luhtalemmikki, rantamatara, rentukka, käenkaali, ojakellukka, metsäkorte, suokorte, korpi-imarre, metsäimarre, rohtovirmajuuri, ahomansikka, huopaohdake, suo-orvokki, purolitukka, luhtarölli, lehtotähtimö ja leskenlehti. Myös kotkansiipeä esiintyy vähäisesti. Lammikoissa kasvaa mm. pikkuvesitähteä ja kivien päällä kallioimarretta. Pohjakerroksessa esiintyy rahkasammalta ja lehväsamalia.

3.3.4. Keskiosan saniaislehtokorpi

Alueen keskiosassa on kapea saniaislehtokorpijuotti, jonka reunoilla kasvaa kuusta. Pohjakerroksessa esiintyy runsaasti rahkasammalta. Aluskasvillisuutta hallitsee hiirenporras. Muita lajeja ovat mm. rönsyleinikki, ojakellukka, käenkaali, korpi-imarre, oravanmarja, leskenlehti, puolukka, luhtalemmikki, metsäkorte ja puolukka. Lehtokorven etelälaidalla polun reunalla esiintyy myös maahumalaa, niittyhumalaa, piharatamoa, mustaherukkaa, suikeroalpia, amerikanhorsmaa ja pihatähtimöä.

3.3.5. Eteläosan saniaislehtokorpi

Alueen eteläosassa on luhtainen saniaislehtokorpi, jonka puustoa hallitsee kuusi. Lisäksi esiintyy mm. hieskoivua ja harmaaleppää. Pensaskerroksessa tavataan paatsamaa ja pajuja. Pohjakerroksessa esiintyy runsaasti rahkasammalta, mutta myös korpikarhunsammalta ja lehväsamalia tavataan.

Aluskasvillisuuden valtalaji on hiirenporras. Muita lajeja ovat käenkaali, metsäkorte, puolukka, kurjenjalka, suo-orvokki, korpiorvokki, rönsyleinikki, rentukka, metsäalvejuuri, korpikaisla, terttualpi, luhtarölli, kevätpiippo, oravanmarja, huopaohdake, salokeltano, sudenmarja, vuohenputki, ahomansikka, nurmilauha, raate, järvikorte, nuokkotalvikki, rantamatara, metsäalvejuuri, suo-ohdake, rönsyleinikki, korpikaisla, rentukka ja viitakastikka.

3.4. Korvet

3.4.1. Luhtainen ruoho- ja heinäkorpi

Alueen keskiosassa on pieni luhtainen ruoho- ja heinäkorpi, jonka puustossa

esiintyy raitaa ja pensaskerroksessa pajuja. Pohjakerrosta hallitsee tiivis rahkasammalmatto. Myös hieman palmusammalta ja lehväsammalta esiintyy. Aluskasvillisuuden lajeja ovat rönsyleinikki, kurjenjalka, metsäkorte, rentukka, luhtalitukka, suo-orvokki, ojaleinikki, terttualpi, viitakastikka, korpikastikka, lehtokorte ja rantamatara.

3.5. Luhdat

3.5.1. Pensasluhta

Alueen eteläkärjessä on pieni pensoittunut luhta. Puustoa hallitsee hieskoivu ja pensaskerrosta pajut. Lisäksi tavataan hieman pihlajaa ja tuomea sekä vadelmaa ja mustaherukkaa. Kosteikon pohjoisreunalla on tiheä aluskasviton kuusireunus.

Aluskasvillisuudessa valtalajeja ovat mesiangervo ja rönsyleinikki. Muita lajeja ovat korpikaisla, kurjenjalka, terttualpi, pikkulimaska, metsäalvejuuri, oja-kellukka, nurmilauha, kevätleinikki, järvikorte, maitohorsma, koiranputki, oja-kärsämä, metsätähti, vuohenputki, rantamatara, metsäorvokki ja viitakastikka.

3.5.2. Kausikostea luhta

Alueen länsireunalla on pieni lähes kasviton laikku, joka on kesällä kuiva mutta keväällä kostea. Puustossa esiintyy nuorta koivua, kuusta ja haapaa. Pensaista tavataan paatsamaa. Aluskasvillisuuden harvoja lajeja ovat kulta-piisku, terttualpi, nurmilauha, rätvänä, oravanmarja, suo-orvokki ja rönsyleinikki.

4. KÄÄPÄLAJISTO

Selvitysalue on monipuolinen maastoltaan ja puustoltaan. Monipuolisen puuston ansiosta myös lahopuu on alueella laadultaan monipuolista. Selvitysalueella vaikuttaa olleen lahoppuuta jo pidemmän aikaa, mikä on kääpälajiston runsastumisen kannalta suosiollista. Kääpien kasvualustaksi soveltuvaa lahoavaa puuta on selvitysalueella runsaasti ja eri lahoamisvaiheessa.

Kartoituksessa havaittiin yhteensä 30 kääpälajia, joista kaksi jäi tarkemmin määrittämättä (ks. liite 3). Alueen kääpälajisto on monipuolinen. Pääosa löydetyistä lajeista oli tavallisia. Alueella havaittiin valtakunnallisesti silmälläpidettävistä lajeista *korkkikerroskääpä*. Vanhan metsän indikaattorilajeista havaittiin korkkikerroskääpä ja *ruostekääpä*. Ruostekääpää havaittiin alueella vahva kanta useilla kaatuneilla puunrungoilla. Muita huomionarvoisia kääpälajeja alueella ovat mm. risukarakääpä ja torvikääpä.

Vanhan metsän kääpälajien esiintyminen painottuu järeäpuustoiisiin, tiheisiin havumetsiin, joita ei ole hakattu moneen vuosikymmeneen ja jotka eivät ole kokeneet nykyisen kaltaista avohakkuuta. Näitä lajeja esiintyy metsä-sukcession loppupuolella, missä puusto on vanhaa ja luontaisesti kaatuneita puunrunkoja on paljon. (Kotiranta & Niemelä 1996).

Kääpäselvityksen ohessa havaittiin seuraavat käävökkäisiin kuuluvat lahottajasienilajit: lehtokuorikka, pehmikkä, leppävanukka, ryppynahakka, ruskovuotikka, harmaaorvakka, sitruunaorvakka, rusorypykkä ja hytyrypykkä.

Alueella saattaa esiintyä myös muita kääpälajeja, joita ei havaittu yhtenä vuotena tehdyn yhden maastokäynnin perusteella. Useiden sienien itöemät ilmaantuvat luontoon oikukkaasti ja vaihdellen vuodesta toiseen. Pitkään jatkuneen kuivuuden vuoksi yksivuotisia kääpiä kuten muitakin sieniä oli kartoituskäynnillä vain vähän nähtävissä.

5. MUUT LUONTOARVOT

5.1. Linnusto

Selvitysalueella on pesinyt vuonna 2009 vanhan metsän indikaattorilajeista tilitalti, puukiiپیjä ja peukaloinen. Lisäksi alueella on pesinyt mm. sirittäjä. (Biologitoimisto Vihervaara 2009). Sirittäjä on valtakunnallisesti silmälläpidettävä laji (Rassi ym. 2010).

5.2. Liito-orava

Selvitysalueen on todettu vuonna 2009 olevan pääosiltaan liito-oravalle soveltuvaa elinympäristöä itäosan mäntymetsiä lukuun ottamatta. Alueelta on löydetty seitsemän kolopuuta, kaksi risupesää ja neljä pönttöä. (Ramboll 2009).

5.3. Lepakot

Koko selvitysalue on luokiteltu II luokan lepakkoalueeksi vuonna 2009 tehdyssä lepakkoselvityksessä. Alue on todettu hyväksi viikisiippalajien saalistusalueeksi ja pohjois-eteläsuunnassa tärkeäksi siirtymäreitiksi. Alueelta on myös kaksi pohjanlepakkohavaintoa. Lepakoiden lisääntymis- ja levähdyspaikkoja alueelta ei ole havaittu. (BatHouse 2009)

6. SUOJELUKRITEERIEN TÄYTTYMISEN ARVIOINTI

6.1. METSO -ohjelman mukainen suojelualue

Pirkkala sijoittuu METSO -ohjelman toteuttamisen painopistealueelle Etelä-Suomeen.

METSO -ohjelman mukaisia arvokkaita metsän elinympäristöjä ovat:

- lehdot
- runsaslahopuustoiset kangasmetsätyypit
- pienvesien lähimetsät
- puustoiset suot
- metsäluhdat ja tulvametsät
- harjujen paahdeympäristöt
- maankohoamisrannikon metsät
- puustoiset perinneympäristöt
- kalkkikallioiden metsät
- metsäiset kalliot, jyrkänteet ja louhikot

Kullekin em. elinympäristölle on laadittu niiden monimuotoisuutta kuvaavat luonnontieteelliset valintaperusteet, joiden perusteella voidaan arvioida kohteen soveltuvuus METSO -ohjelmaan. Kohteen on täytettävä vähintään yksi luonnontieteellinen valintaperuste, mutta mitä useampi valintakriteeri täyttyy, sitä arvokkaampi kohde on monimuotoisuuden kannalta. Päätöksen kohteen lopullisesta soveltuvuudesta METSO -ohjelmaan tekee alueellinen ELY-keskus.

Selvitysalueen soveltuvuus METSO-ohjelmaan

Selvitysalueen lehdoista löytyy seuraavia METSO -ohjelman luonnontieteellisiä valintaperusteita:

- lehdon puusto on vanhaa ja siinä on lahoja pystypuita tai maapuita
- lehdossa kasvaa pähkinäpensaita

Selvitysalueen kangasmetsistä löytyy seuraavia METSO -ohjelman luonnontieteellisiä valintaperusteita:

- vanhat (yli 80-100-vuotiaat) kangasmetsät, jotka poikkeavat puuston rakenteelta hoidetuista talousmetsistä (puulajisuhteet, luontainen uudistuminen tai kerroksellisuus)
- kangasmetsät, joissa on lahoja pysty- ja/tai maapuita yli 5 kuutiometriä hehtaarilla

Selvitysalueen puustoisista soista löytyy seuraavia METSO -ohjelman luonnontieteellisiä valintaperusteita:

- puustoiset suot, joita luonnehtii luonnontilainen tai sen kaltainen vesitalous ja puuston vaihteleva ikärakenne

Pääosa selvitysalueen luonnosta on METSO -ohjelman luonnontieteelliset valintaperusteet täyttäviä luontotyyppisiä. Ne alueet, joissa puusto on nuorempaa tai lahopuustoa ei esiinny, ovat tärkeä osa aluekokonaisuutta ja lisäävät selvitysalueen luonnon monimuotoisuutta. Alue soveltuu siten kokonaisuutena METSO -ohjelman suojelukohteeksi.

6.2. Luonnonsuojelulain mukainen luonnonsuojelualue

Luonnonsuojelulain (1096/1996) 10 §:n mukaan luonnonsuojelualueen perustamisen yleisenä edellytyksenä on ainakin jokin seuraavista:

- 1) alueella elää tai on uhanalainen, harvinainen tai harvinaistuva eliölaji, eliöyhteisö tai ekosysteemi
- 2) alueella on luontodirektiivin liitteessä IV (a) tarkoitettuihin eläinlajeihin kuuluvien yksilöiden lisääntymis- ja levähdyspaikkoja
- 3) alueella on erikoinen tai harvinainen luonnonmuodostuma
- 4) alue on erityisen luonnonkaunis
- 5) alueella on harvinaistuva perinneluontotyyppi
- 6) luontotyyppin tai eliölajin suotuisan suojelutason säilyttäminen tai saavuttaminen sitä vaatii
- 7) alue on muutoin niin edustava, tyypillinen tai arvokas, että sen suojelu voidaan katsoa luonnon monimuotoisuuden tai kauneuden säilyttämisen kannalta tarpeelliseksi.

Luonnonsuojelulain 24 §:n mukaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus voi maanomistajan hakemuksesta tai suostumuksella perustaa 10 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitetun muun luonnonsuojelualueen 10 §:n 2 momentissa tarkoitetulle alueelle. Harkittaessa alueen perustamista on otettava huomioon myös muut yleiseen etuun liittyvät näkökohdat.

Päätökseen muun luonnonsuojelualueen perustamisesta on otettava tarpeelliset määräykset alueen luonnon suojelemisesta ja tarvittaessa sen hoidosta. Päätökseen otettavalla määräyksellä voidaan luonnonsuojelualueella tai sen osalla myös kieltää liikkuminen tai rajoittaa sitä edellyttäen, että alueen eläimistön tai kasvillisuuden säilyminen sitä vaatii.

Luonnonsuojelualueen perustamispäätöstä ei saa antaa, elleivät maanomistaja ja elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus ole sopineet alueen rauhoitusmääräyksistä ja aluetta koskevista korvauksista.

Selvitysalueen soveltuvuus luonnonsuojelulain mukaiseksi luonnonsuojelualueeksi

Selvitysalueen arvioidaan soveltuvan kokonaisuutena hyvin luonnonsuojelulain 10 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitetuksi muuksi luonnonsuojelualueeksi.

Selvitysalue täyttää seuraavat luonnonsuojelulain 10 §:n 2 momentin mukaiset luonnonsuojelualueen perustamisedellytykset:

- alueella elää uhanalainen eliölaji (valtakunnallisesti vaarantunut liito-orava)
- alueella on harvinaistuva ekosysteemi (valtakunnallisesti äärimmäisen uhanalainen HeOT-lehto, erittäin uhanalainen VRT-lehto ja vaarantuneet lehtokorvet, ruoho- ja heinäkorpi ja OMaT-lehto)
- alueella on luontodirektiivin liitteen IVa eläinlajin (liito-orava) lisääntymis- ja levähdyspaikkoja
- alue on muutoin niin edustava ja arvokas, että sen suojele voidaan katsoa luonnon monimuotoisuuden säilyttämisen kannalta tarpeelliseksi (monipuolinen kasvi- ja kääpälaajisto, tärkeä lepakoiden saalistus- ja siirtymäalue)

7. LÄHTEET

BatHouse 2009: Pirkkalan kaava-alueen lepakkoselvitys. Raportti.

Biologitoimisto Vihervaara 2009: Pirkkalan Komperinmäen linnustoselvitys 2009. Raportti.

Kotiranta, H. & Niemelä, T. 1996: Uhanalaiset käävät Suomessa. Ympäristö-opas 10, Suomen ympäristökeskus ja Edita.

Luonnonsuojelulaki 1096/1996.

METSO 2013: METSO-ohjelmaan sopivien kohteiden valintaperusteet. Esite. 2. korjattu painos. Ympäristöministeriö ja maa- ja metsätalousministeriö.

Ramboll 2009: Liito-oravaselvitys, Pirkkalan kunta, Killo. Raportti.

Rassi, P., Hyvärinen, E., Juslen, A. & Mannerkoski, I. 2010: Suomen lajien uhanalaisuus 2010, Punainen kirja. Ympäristöministeriö ja Suomen ympäristökeskus.

Raunio, A., Schulman, A. & Kontula, T. 2008: Suomen luontotyyppien uhanalaisuus – Osa 2. Luontotyyppien kuvaukset. Suomen Ympäristö 8.

LIITTEET

Liite 1. Selvitysalueen kasvillisuustyypikartta.

Liite 2. Selvitysalueen putkilokasvit.

Liite 3. Selvitysalueella havaitut käävät.

Liite 4. Suojeltavan alueen rajausehdotus.

Liite 5. Valokuvia selvitysalueelta.